

**En sandfærdig ny Viise
Af den sidste
RELATION
dateret 20 Decembr. 1728.
Indeholdende
En Sandfærdig Berætning
Hvorledes en Stad i Africa, tvende Dages
Reyse sønden fra den Stad, heeder Onguela, er
*ed Mennisker og Creaturer, samt Træer og alt andet
vad der var udi, ved GUDs store Straf forvandlet til
Steen; Hvilket af en troeværdig Mand, ikke langt der-
fra, som siden har været udi samme Stad, til en
Høyfornemme Herre udi Londen i Enge-
land er berettet.**

**Til en Advarsel i disse sidste Verdens Tider, og
til en Afskreck for alle grove Synder.**

Opsat af D.P.B.

Under den Melodie: Udi min Angest og Nød.

Prentet Aar 1728.

1.

Hvad Nyt vi spørger her,
Det meest forskrekligt er,
Nu udi disse Tide
Kun Sorrhig, Jammer Qvide:
Fra fremmet Land og høres,
Det, som skal her fremføres.

2.

Man hør fra Africa,
Ey langt fra Onguela,
En Stad der er forvandlet,

Og jammerlig medhandlet,
Saa de maae storlig grue,
Som det maa see og skue

3.

Den Stad forvandlet er,
O! en stoer Nød er der;
Om hende, og derinde
Man Olie-Træer kund' finde,
Ja, Palme-Træer og Greene,
Men, ach! de nu er Steene.

4.

Indvaanerne, hver een
Forvandlet er til Steen,
Nogle der monne Stande
Med Stokker udi Haande,
Andre med Brød i Hænde,
Men kand sig ikke vende

5.

Det er en Ynk at see,
Ja stor Bedrøvelse;
Der ligger mangen Moder,
Med deres deylig Poder
Ved Brysterne saa hvide,
Men ach! de nu ey diede.

6.

Jeg siger det forsand,
Der laae en ærlig Mand
Med Kieresten i Arme;

Af Kierlighed var varme;
Men nu er Steen saa kolde,
Hvad monne dette volde.

7.

Ja og en Kone der
(Som vi har spørget her)
Med Ægte-Ven i Arme;
Barnet ved Bryst og Barme
Laae der; var kaalde Steene;
O! GUD, dem Hielp forleene.

8.

Der ogsaa findes kand
Dem udi eenlig Stand
Paa Steen-Seng er omvandlet,
Ja selv til Steen er handlet;
Unge Personer røde
Blev og til Steen og døde.

9.

Ved Porterne ogsaa
Skildvagter findes maa
Som er til Steene vorden
Og stille staae paa Jorden,
Med Piker udi Haande
Men har ey Liv og Aande.

10.

Hvert Dyr i denne Stad
Maa ogsaa lyde ad
Den Straf, og der maa lide,
De sorte med de hvide;

Hver Fugl udi sin Reede
Maa denne Sang og qvæde.

11.

Cameeler, Øxen, Faar,
Hest', Esel og hvad gaar
Paa Jorden der i Staden
Hvad meere var paa Gaden,
Og Fuglene paa Greene
Er bleven med til Steene.

12.

Ach! ulyksalig Stad
Hvor bærer du dig ad?
Dine Olje-Træer saa skønne
Og Palme-Træer saa grønne,
Kun haarde Steen nu ere
Og ingen Frugt kand bære.

13.

Du Stad i Africa
Det er vel Aarsga da,
At du har høylig syndet,
Før GUD hand har begyndet
At straffe dig saa saare;
Saa du maa græde Taare.

14.

O! søde Frelser-Mand,
Som levend' gjøre kand
De døde Been og Steene;
Gjør dem fra Synden reene,
At de igien i Live
Dig maa Tak-Offer give.

15.

Vor GUD vi takke maa
Som os ey straffer saa
For slemme Synder mange
Som hos os gaaer i svange,
GUD see til os i Naade,
Fri os fra saadan Vaade.

16.

O! Kiøbenhavens Stad
Vær du derfor glad,
GUD vilde ey behage
At straffe med den Plage:
Efter dine Synder leede
Ham opvagt har til Vreede?

17.

Skiønt her ved Ilde-Brand
Vel eendeel savnes kand
Af Huuse, Gods og Vare,
Det har dog ingen Fare;
Vor Siæl dog fri er bleven,
Og ud fra Ilden reven.

18.

Derfor Indvaaner bliid,
Frygt GUD i denne Tid,
Staa ey som Stok og Steene:
Men fast paa Troens Beene,
Tak GUD med Mund og Tunge,
Ham Lov og Priis udsiunge.

19.

I Ægte-Folk som nu
Lever, kom det ihu
Som forommeldet ere,
Og saa forvandlet ere
Bed, GUd vil eder spare
Fra saadan Nød og Fare.

20.

Lev stedse udi Fred
Hver Christen: Vær bereed;
Lev ey i Trætte, Klammer
Det er jo en stor Jammer;
Slem Snak, Æder og Banden
Gaaer nu i svang i Landen

21.

I unge Folk, lev her
I GUDsfrygt, Tugt og Ær,
Følg ikke disse Tropper
Som hen til Hor-Huus hopper,
Men det jer Lyst skal være
At elske GUd jer HErre.

22.

Bætenk, du galne Nar
Som denne Vane har
At du i Horens Armer
Forlyster dig og varmer,
Du snart til Steen kan vorde,
Du Hore-Karl og Hore.

23.

Omvender eder da;
Som har den Vane, saa

At gaae paa saadan Veye:
Til Hore-Seng og Leye;
Vil I jer ey omvende,
Maa I vist ævig brænde.

24.

O! gid vi altid maae
Aarvaagen Skildvagt staae,
Naar vi sidst afløst bliver
Vi os i GUDs Vold giver
At vi ey her skal stande
Som Steen i Jordens Lande.

25.

GUD hielpe da enhver
I denne Verden her;
Nu i de sidste Tiider,
Hielp at vig mandig strider;
Vor Livs-Tiid snart er omme,
Hielp os, O! JESu fromme.

26.

Thi Domme-Dag er nær,
Hielp os nu Frelser kiær
Her store Under høres
Og visselig kundgiøres
Derfor er det paa Tiide
Vi maa mod Synden striide.

27.

De Hierter som er haard
Som Steene dette Aar,
Giør dem til Nyt-Aar bløde,
O! lille JESu føde;

At de ey skal med hine,
Som Steene liide Pine.

28.

GUD, give at vi maae
Et glædelig Nyt-Aar naae
Da vi dig JESu kiære
Skal siunge Priis og Ære
Tag siden os til Glæde
I Himlens Ære-Sæde.